

Svendborg Marineforening.

2014

Året fortalt i tekst og billeder

v/ Henning Pehrson

Der skal jo startes et sted, så jeg begynder ved årsskiftet 2013/2014, for så kan

ingen påstå, jeg ikke har det hele med!

Året før, altså i 2013, kl. 1730 samledes 42 til en fælles aften i den overdådigt smykkede stue. Pigerne forstår bare det dér. Maden var superb, men efter den gamle redaktørs mening var tilstedeværelsen af grøntsager i overkanten, men der var også

rigeligt af mad. kød, forstås.

Af ren beskedenhed vil jeg ikke nævne, hvem der optrådte på slap line, men efter egen og 2 andres mening gik også dette udmærket.

Efter fælles anstrengelser med 2 appelsiner, var der dans på dækket.

Jeg fortalte et par historier fra Jylland.

Nogle var klædt ud, og andre lignede sig selv.

Kl. 0230 overlod vi oprydningen til de kompetente opryddere. Alt i alt en fin start på 2014.

Lørdag d. 4. januar kl. 1100 mødtes godt 80 medlemmer i stuen til mønstring. Formanden, Erik Bodal, holdt en tale, hvori han omtalte, hvad der var sket i det forløbne år, men ligeledes hvad der skal ske i vort kommende jubilæumsår. Der er meget på tapetet.

Vi gik udenfor for at afskyde kanonen, men Ja, nu ved jeg, hvorfra udtrykket "en fuser" kommer, for det var nærmest den lyd, der kom fra kanonen. Efter et lille "plop" udstødte den en lyd, som man ikke forventer fra en kanon, men nærmere noget, som man kunne forvente fra et offentligt toilet.

Uden duften, selvfølgelig.

Det kræver megen øvelse i kanonafskydning for at få den til at sige sligt.

En enig bestyrelse har herefter vedtaget, at Erik Bodal sendes på et kursus for artillerister.

Som et plaster på såret var der en Rigabalsam til alle, inden den kønnere del ankom og overtog styringen.

Torsdag d. 30. januar: Vort medlem, Henning Rose, holdt et foredrag om NATOs problemløsning angående forsyningsikkerheden. Ifølge min begrænsede hukommelse var den vigtigste morale: Last aldrig for meget ferskvand i skibene. Det optager plads, der kunne anvendes meget bedre til whisky og rom.

Februar er måneden for generalforsamlinger. Det gælder både for Foreningen, men også dens skyttelav.

Skyttelavet afholdt sin d. 12. februar, hvor hele bestyrelsen blev genvalgt med akklamation. Dette fine ord betyder, at alle andre var glade for ikke at komme med i bestyrelsen. Det har jeg hørt de store drenge hjemme i gaden sige.

Der blev også afholdt en pudseaften, for at alle vore messingsager kunne se så pæne ud som muligt, når der til vort kommende jubilæum er inviteret gæster. Jeg har engang deltaget i en pudseaften, hvor mit bidrag var at pudse et granathylster. Jeg kunne bare ikke se forskel på før og efter, så pudsning har jeg siden opfattet som tidsfordriv. Kurt Kaysen gør et stort nummer ud af denne form for levevis, men det skyldes sikkert, at han som kaptajn ikke har haft andet at give sig til! Det var jo telegrafisten, der lavede al hans arbejde!

Lørdag d. 15. februar. Generalforsamling nr. 100 foregik som vanligt i god ro og orden. Formanden, Erik Bodal, gennemgik det forgangne års små og store begivenheder samt udnævnte Frede Kristiansen til Årets Mariner. Frede har udført et stort arbejde som formand for vort skyttelav og især for arbejdet med eleverne fra Centerafdelingen ved Tåsingeskolen.

Vi havde ligeledes lejlighed til at fejre et medlem, som har været med i foreningen i 65 år, nemlig Poul Bøjsen Madsen. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at vores nu 100-årige forening kun var 35 år gammel, da Poul blev medlem. Jeg har ladet mig fortælle, at kontoret for hovedforeningen i København havde problemer med at fremskaffe et 65 års tegn!

For første gang i foreningens levetid blev der til bestyrelsen valgt et dame - menneske, nemlig Dorthe Olbæk.

Der skulle altså gå 100 år før det stærke køn blev repræsenteret i foreningens bestyrelse!!

Kassereren, Niels Marcussen, gennemgik regnskabet med et sådant blink i øjet, at det blev godkendt uden protester. Intet er så tørt og kedeligt at tale om som penge. Især når man ikke selv har nogen.

Ved den påfølgende torskespisning lavede tilhørerne op igen, og snakken gik livligt over bordene og snapsen.

I slutningen af februar holdt kontorchef Bjarne Erbo Grønfeldt foredrag om arbejdet med at uddele medaljer o.l. i Det gule Palæ. Jeg var ikke selv til stede, så jeg fik ikke lejlighed til at spørge, om hvorfor jeg ikke har modtaget nogen medalje.

Og så oprandt den store dag.

7. marts. 100 års fødselsdagen.

En større samling af medlemmer med Søværnets Tamburkorps i spidsen marcherede gennem byen op til biblioteket for at åbne udstillingen om Svendborg Marineforening og dens eminente medlemmer.

Ikke et øje var tørt, da borgmesteren klippede snoren over og dermed lod den undrende befolkning besøge udstillingen. Det hele blev foréviget på TV.

Mange effekter var flyttet fra Marinestuen til biblioteket for at vise de bogligt søgende mennesker noget om livet til søs, men især om marineforeningens medlemmers fortræffeligheder. Vi er jo en samling af flotte, velbyggede, hårfagre, intelligente og beskedne eksempler på ungdommen af i dag.

Frede havde ikke Edna med, så han turde godt lade, som om det er ham, der bestemmer kursen.

Om eftermiddagen var der indvielse af vores gave til byen!

En flot flagbastion på nokken ved marinestuen.

Der skulle selvfølgelig salutes, hvilket skete under stor munterhed fra de mange forsamlede.

3 gange lykkedes det nemlig for vore artillerister at få kanonen til at komme med et forkølet råb om hjælp!

Grundet stridighederne med russerne i Ukraine, viste vi dem med vor kanon og samlede forsvarsstyrker, at de ikke skulle forsøge at gøre landgang i Svendborg.

Efter fremvisning af forsvarsviljen var der åbent hus i Marinestuen og Maritimt Center for indbudte gæster. Der manglede intet mht. det kulinariske, og også vore messe-gæster viste sig fra deres pæne side.

Om aftenen var der gallafest for foreningens medlemmer i handelsskolens festsal. Og det var noget af en opdækning. 320 kuverter!

Man kunne end ikke sige, at ved bord nr. 8 på sæde nr. 5 ligger gafflen 3 mm skævt.

Alt var perfekt.

Mens vi tømte glassene i aula'en.....

underholdt Peder Mostgarden, en gave fra kommunen.

Vi fik også tildelt 2 parkeringspladser ved stuen, men ingen ved endnu hvor.

Så meget fylder 320 mennesker, når de står op.

Der blev holdt taler for os – megen ros for vor fortræffelighed

bl.a. af

landsformanden, Jens Ole Løje Jensen.

Skuespilleren Flemming Krøll styrede talerrækken og slagets gang.

I dagens anledning skulle der gøres opmærksom på visse af foreningens aldrig svigtende medlemmers ihærdighed, nemlig Jørgen Frederiksen for sin indsats i forbindelse med foreningens flytning til nuværende bopæl og for samarbejdet med Caroline S for at bringe os ud i den store verden (Fåborg, Marstal og Ærøskøbing), Bjarne Jensen for sit arbejde som

næstformand omtrent siden foreningens start, Erik Lindhardtzen for sit arbejde med hjemmesiden siden dens opstart og endelig den gamle redaktør for at de 3 andre ikke skulle føle sig alene.

Og så til noget helt andet.

32 medlemmer af foreningen har i årevis under stor morskab øvet sig på at danse Lancier for bl.a. på denne aften at vise resultatet. Når jeg taler for egen regning, må jeg sige, at det lykkedes, men også kun fordi den gamle redaktør blev dygtigt styret af sine medspillere. Jeg lærte aldrig helt at forstå, hvornår man skal gå til højre eller måske venstre, så et puf i den

rigtige retning var af stor hjælp.

Her kommer vi meget koncentreret marcherende ind i salen til tonerne af Glenn Miller. Wauww! Hvor elegant!

Ved 0130 tiden var man træt, og da alle syntes at have opbrugt de 100 kr. pr medlem og 350 kr. pr ledsager, som deltagelse kostede, enedes man om at gå hver til sit og overlade oprydningen til andre. Godt initiv!

Jeg er nu spændt på at se, om man om 100 år kan skabe en lige så god fest.

Torsdag d.10. april var der kammeratskabsaften i marineforeningen. Kabysen sørgede for herlige gule ærter, kaffe og pandekager til de ca. 50 fremmødte. Der blev sunget vemodige sange til harmonikaakompagnement og vist flere film fra jubilæet i løbet af aftenen.

Søndag d. 4. maj mødte mange af foreningens medlemmer op i Sct. Nicolai Kirke for at fejre befrielsen for 69 år siden. Kirken var fyldt, så det må have været en glæde for præsten, der holdt en vældig god prædiken. Bagefter samledes vi i Marinestuen til en kop kaffe. Stuen var fyldt op, og de levende lys i vinduerne gav den rette stemning.

Mandag d. 5. maj: Kransenedlægning ved mindesmærket for faldne søfolk og fiskere gennem 2 verdenskrige ved mindestenen i Sct. Jørgens Park.

Talen blev i år holdt af pensioneret kontreadmiral, Søren Torp, og stilheden blandt tilhørerne var tydelig, da han citerede de 2 første og det sidste vers af Knud Andersens meget bevægende ord.

Ved det efterfølgende traktement i konfirmandstuen var stuen stuvende fuld, så det blev en buffet. Jeg har ladet mig fortælle, at "buffet" er et fransk ord, der betyder en begivenhed, hvor der ikke er stole nok til alle.

Torsdag d. 29. maj: Marchen til krigergravene. Da det store torv er én stor udgravning, foregik starten fra det lille torv foran hotel Svendborg.

På kirkegården gjorde vi holdt ved gravene for krigerne fra 1864, ved mindestenen for den engelske flyverbesætning, for omkomne frihedskæmpere fra besættelsestiden og ved "Reden", stenen for udsendte danskere.

Kirkegården viste sig i forårets dejlige grønne farver. Et utrolig smukt anlæg.

Tirsdag d. 3. juni mødtes 230 medlemmer, koner, kærester og andre i Krøyers Pakhus for i fællesskab at indtage Walthers tryllerier fra kabyssen. Stopmætte forflyttede vi os i passende gangarter til teatret i Rottefældeskoven for igen i fællesskab at overvære førsteopførelsen af dette års revy. At dømmе på latteren var alle i godt humør.

Søndag d. 15. juni. Valdemarsdag. Danmarks-Samfundets Flagfest ved Den fynske Landsby var rammen om overdragelsen af et nyt flag til foreningen. 3 af vore stovte medlemmer modtog på foreningens vegne det nye flag.

P.S. Er der noget om, at ham Henning hér er en kratlusker?

Han er et hoved højere end jeg, så et eventuelt direkte spørgsmål vil være uklogt.

Og tiden går stille og roligt. Hovmesteren meddeler, at kabyssen er lukket i juli og august. Samtidig meddeler han, at der d. 13. august vil blive serveret hakkebøf og d. 27. august tarteletter i stedet for den sædvanlige sildeanretning. Det må være "Diner Transportable" eller "Diner Irritable". Velkommen mundvand!

Besøgsantallet i Marinestuen om lørdagene er stort. Stuen er igen ved at være for lille. Antallet af medlemmer må nu ligge på omkring 375. Vi er bare gode!

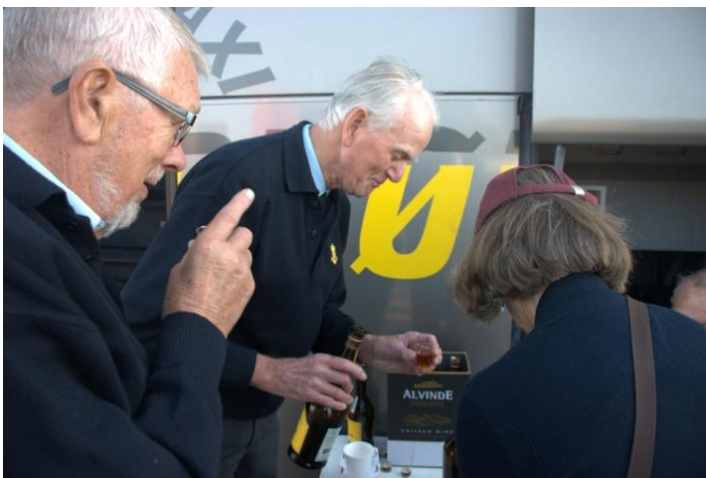
Her forsøger nogle af os at gøre Gustav Winkler kunsten efter. Og ifølge Storm P er det her kunst!

Tirsdag d. 2. september kl. 0700 startede 51 deltagere i marineforeningens årlige tur til et fremmed og ukendt sted i danernes rige. I hvert fald ukendt for undertegnede.

Jeg havde gjort mit bedste for at være korrekt påklædt på turen, men...

Pit-stop ved Nyborg.
Medicinen indtages.

Hans holder øje med, at ingen får mere medicin end ham selv.

Tolderne i Korsør fandt ikke mine 2 dåseøl!

Efter et pit-stop ved Nyborg, hvor morgenmaden og medicinen blev udleveret og indtaget, fortsattes turen til Gniben, som flere af deltagerne tidligere havde besøgt for at lære at skyde med kanoner. Det er det, som vi andre har folk til at gøre.

Det er et yndet udflugtsmål, fik vi at vide. Et ældre tysk ægtepar var f.eks. gået ind i kantinen, hvor de bestilte kaffe og kage. De blev pænt underrettet om, at stedet var militært område, hvor de ikke havde nogen adgang

Oplysninger om kanonernes effektivitet kan gratis hentes på den russiske ambassade!

Theodor overvejer at købe nyt legetøj til Mærskgården!

Karen er mere skeptisk.

Hans købte sig straks en is for de penge, som Karen havde sparet ved ikke at købe en drone.

Manden har gjort sin hobby til sit arbejde. Eller

omvendt. Han laver flyene. Kollegerne skyder dem ned. Han samler dem op og reparerer dem. Kollegerne skyder dem ned, osv. Fast arbejde!!

Frokosten blev indtaget i Nykøbing Sjællands Marineforening. Med tankerne på de 3 kg's. forøgelse af mit omfang, som Bornholmerturen sidste år medførte, gik jeg mere forsigtig til værks denne gang, selv om mulighederne for endnu

en forøgelse absolut var til stede. Dejlige mennesker.

Efter indlogering og aftensmad på hotellet i Vedbæk gik turen om aftenen til Hørsholm/Rungsted Marineforening. 2 etager og mange mindre rum. Nogle kunne sidde forneden og tale sammen, mens andre kunne gå op ad en stejl trappe til baren. Her var der anbragt et stort grønt bord, hvor der straks blev udkæmpet en dyst mellem de lokale og

så os. Spillet var noget med 2 hvide og 1 rød kugle, og man skulle prøve at vælte 5 pinde, der stod i vejen midt på bordet. Underligt nok blev de sure, når den røde kugle væltede pindene.

Der var noget med, at foreningen boede meget billigt i huset på grund af, at kommunen så ikke skulle kunne blive tvunget til at huse flygtninge i bygningen.

Hjemme ved 2230 tiden. Alle var trætte og køjerne kaldte højlydt.

Vejret var bare perfekt på hele turen. Ikke en eneste sky på himlen.

Dag 2 blev tilbragt i Helsingør. Vi ankom for tidligt, og derfor gik vi en tur rundt om slottet, inden vi gik i det nye Søfartsmuseum. Interessant, men nok mest for mændene.

Jeg konstaterede, at Kronborg er forsvarligt fortøjet.

Nogle tog sig en slapper på stranden!

En 8 meter lang skibsmodel af de nye super containere.

Man må håbe, at der er elevator om bord.

Frokosten blev indtaget i Naverhulen. Den bestod af kineser-kartofler og kød i mørke. Vældig god.

Vores vært underholdt og fortalte om dét at være naver. På en yderst underholdende måde. Han mente selv, at han kunne fortsætte i 4 timer. Nogle af os blev på stedet og deltog i harmonikaspil og sang.

Andre gik på Teknisk Museum og kiggede på gamle ting og sager, medens vore koner gik på indkøb eller bare rundvisning i byen.

Mit første køretøj!

Og jeg købte den fra ny af!

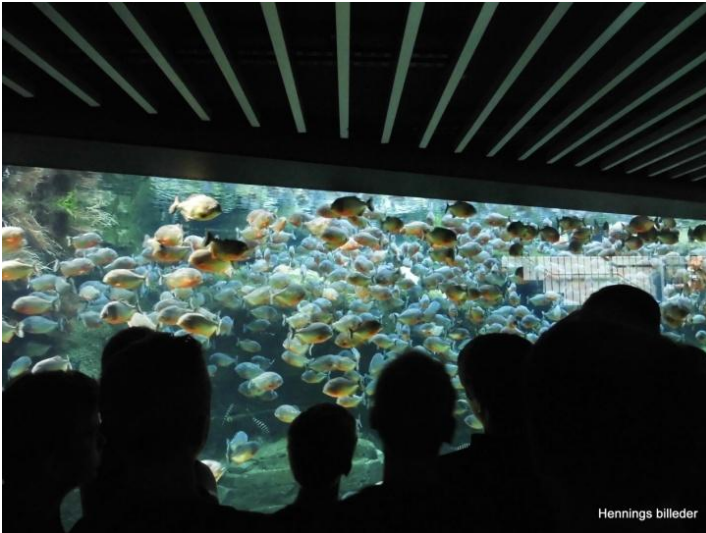

Aftensmaden på hotellet hedder sikkert noget meget fint på italiensk. Forretten bestod af en skive røget laks med noget grønt noget nedenunder og nogle grønsager ved siden af. Hovedretten var et stykke unghane med noget grønt noget ved siden af. Det hele var garneret med noget, der lignede løgringe, men som ikke smagte af noget. Og det var det! Ingen kartofler! Hvordan skal en ung og energisk mand som jeg kunne blive mæt af så lidt?

Hvem er det, der vover at klage over maden?

Efter aftensmaden kørte vi til Lyngby Marineforening, der er beliggende på Sorgenfri Slot. Formanden bød velkommen og fortalte om foreningen. Aktivitetsniveauet blandt de menige medlemmer er meget lavt. Formanden er kun formand, fordi ingen andre ville være det. Sådan går det, når der er for mange nydere og ingen ydere.

3. dag: Turen gik via motorvej med køkørsel til Den blå Planet på Amager. Vi studerede med interesse de mange sære fisk, der bare flød rundt uden at lave noget. Mange af dem kiggede ud på os for at studere os. På hvilken side af ruderne er de klogeste?

Turen gik videre til Holmen, hvor Tamburkorpsset viste os den ære at holde en lille koncert for os. De er bare gode!

Han blæste os et stykke.

Sådan husker jeg
Holmen. Idyl hele vejen
rundt.

Og den gamle radioskole, hvor
jeg gik i 10 måneder.
Under en sneboldkamp kom
chefen for Holmen rundt om
hjørnet...
men det er en anden historie...

Frokosten indtog vi i
Københavns
Marineforening, der er
beliggende i den gamle
Tele-tut. Som altid skal
man tænke på
kalorierne, når man
spiser i en
marineforening, og det
gjaldt absolut også her.
Skønt.

Delt op i 3 hold, fik vi en 2 timers rundvisning på Peder Skram. Meget spændende, men også en påmindelse om, at man ikke længere er 17 år gammel. De lejdere!

Det obligatoriske gruppebillede skulle selvfølgelig også tages, og her må jeg sige, at mine medpassagerer er lige så besværlige som en 2. klasse i folkeskolen. Jeg forklarede, hvor jeg ville have billedet taget. Da jeg så fik samling på tropperne, var nogle gået på WC. Da de kom tilbage,

var andre gået ind for at købe sig en is. Og sådan fortsatte det, indtil min enorme tålmodighed var opbrugt. Så hvis nogen ikke er på billedet, er det deres egen skyld!

Hjemturen gik uden problemer og vi ankom Svendborg kl. 2030.

Torsdag d. 11. september: Fællesspisning i Marinestuen. Kært barn har mange navne. Det har tidligere heddet konespisning, men det blev misforstået! Nu mødtes vi i al fredsommelighed for at fortære Walthers wienerschnitzels. Snakken foregik med en så høj volumen, at man blev hel hæs af at høre på den.

Sensommeren går stille og roligt helt af sig selv. Vi mødes hver lørdag i Stuen og får os en snak over en sildemad og en øl.

Finn tilbringer megen tid i baren!

Hver tirsdag mødes rengøringsholdet for at støve af, og hvad man ellers kan bruge tid på.

Fritz og Erik støver af.

Svend ordner afføringsmulighederne.

Fritz sørger for adgangsbeholdninger.

Er Finn og Kurt i skammekrogen?

Eller er de ved at hænge noget op?

Kurt har stor aversion mod folkeskolelærere. Jeg har min egen teori om hvorfor!

Han virker så vant til at være i skammekrogen.

Torsdag 2. oktober foregik en af denne madskribents store årlige fornøjelser, nemlig ålespisning. Store mængder af ål iført kartofler og persillesovs. Bare tanken om denne begivenhed får mig til at glæde mig til næste års ålespisning. Stuen var fuldt besat, så jeg var åbenbart ikke den eneste, der værdsætter denne form for tidsfordriv. Eneste triste element i denne forbindelse er, at ens mave kun kan rumme et halvt kilo ål.

Søndag d. 26. oktober var vi alle blevet indkaldt til ekstraordinær generalforsamling i Maritim Center for i fællesskab at beslutte, om bestyrelsen skulle gå videre med planerne om køb af nyt lokale til foreningen. Vi er p.t. 382 medlemmer, så de nuværende lokaler er blevet for små. Formanden, Erik Bodal, gennemgik situationen, kassereren, Niels Marcussen, gennemgik tegningerne over en mulig ejendom og endelig gennemgik revisoren, Torben Tranberg, økonomien.

De 133 fremmødte medlemmer blev derpå via skriftlig afstemning bedt om en tilkendegivelse af, om man skulle give bestyrelsen mandat til at gå videre med planerne. Der var kun meget få spørgsmål til bestyrelsen, hvilket må betyde, at gennemgangen af planerne var fyldestgørende.

Helt personlige tanker: Vi betaler Svendborg kommune en hulens masse penge om året i leje for vores nuværende bopæl. Om 18 år ejer vi ikke en krone, og kommunen kan sparke os ud af huset. Er det da os, der holder hele kommunen gående?

En lørdag formiddag for et års tid siden parkerede jeg min cykel uden for foreningen. En administrativt udseende mand passerede mig, pegede på 2 ulovligt parkerede biler og bemærkede: ”Det er de rige svin derinde, der tror, at de kan gøre, lige hvad de vil.”

Hvorfor følte jeg mig ikke truffet? Han må have været fra kommunen, for hvem andre kunne vide, hvor meget vi betaler for at være netop lige dér?

Og resultatet af afstemningen er:

122 for forslaget

11 imod.

Resultatet er ikke til at misforstå! Flertallet kan godt lægge 2 og 2 sammen.

Tirsdag d. 28. oktober kl. 1800 var stuen igen fyldt op med forventningsfulde medlemmer. Denne gang gjaldt det Øl og Ost. En god kombination: Gamle marinere, gammel ost og masser af øl. Den unge ejer af Gundestrup Bryggeri/Mejeri fortalte i et sprog, der var

anderledes ungt og friskt end det sprog, der normalt tales i stuen. Efter hans forklaring burde vi nu alle kunne lave vores eget øl. Hvis man ellers kan huske det! Der var smagsprøver på 9 forskellige slags oste med dertil hørende 4 forskellige slags øl. Fint arrangement.

Søndag d. 2. november kl. 1500 startede de energiske lancierdansere på endnu et forsøg på at lære og i særdeleshed at huske de mange forskellige trin. For mit eget vedkommende nærmest fejltrin. Jeg er yderst taknemmelig for mine medspilleres små vink og tålmodighed. Godt samarbejde – godt humør – god dag. Finn Ellyt ordner dagsbefalingen og tager billeder for at kunne bevise et muligt fremskridt!!

Skyttelavet startede som sædvanligt efterårets sæson den sidste onsdag i september. Også som sædvanligt var fremmødet begrænset, idet mange glemmer opstarten. Vejret var fint, og det kan også have haft en vis indflydelse. Fremmødet stiger dog støt og kulminerer ved julefrokosten.

Travaljeroerne knokler med årerne hver tirsdag eftermiddag. Man skulle måske melde sig til, men nej. Jeg fik roet nok på Grønland og havde mange dejlige ture. Især husker jeg en nat ved Nanortalik (grønlandsk for stedet, hvor isbjørnene går i land), hvor der var havblik, og millioner af stjerner lyste på himler. Morilden lyse op bag mig, og sporet lignede en forvokset lynlås med en lige streg i midten med åretagene ved siden. Bare skønt.

Torsdag d. 6. november afholdt vi evalueringsaften angående turen til Nordsjælland for de medlemmer, der havde deltaget. Kabysen lagde for med kartofler og dejlig hamburgerryg, garneret med grønrærter og gulerødder. Lige noget for et ungt og energisk menneske som jeg, men også for de andre 50 halvgamle! At dømme på mængden af forsvundet mad kunne man godt få det indtryk, at nogle af vore kære medmennesker har holdt spisepause siden en gang i september.

Efter spisningen blev der vist film fra både denne tur, men også fra Bornholmerturen og turen til Finsterwalde. Hvor er det hyggeligt at genopleve turene og høre bemærkningen: Oh ja, Det var jo dengang, hvor vi

Jens Møller Madsen kom med et fint indlæg om mindretal og især om Sønderjylland. Jens' lektüre blev så eminent fremført, at jeg godt kan forstå, at han i sin tid blev valgt som borgmester dernede. Han ville kunne få selv en skomager til at gå barfodet!

Over kaffen gik snakken, og hvor kan de andre dog snakke!!!

Fin aften.

Og så var det julefrokosternes tid. Først for den ydende del af medlemmerne – så for Mariehønsene – så for hele medlemsskaren og endelig for skyttelavets medlemmer. Jeg tør ikke nærme mig en vægt! Måske en gang til næste år!

Den 25. november var stuen fyldt med Mariehøns. Lækker mad fra Kate og med musikalske indslag og gavebytning. Min erfaring fortæller mig, at kvinder er ellevilde med at bytte gaver. Og at stå forrest i en kø! Måske det kun er mig, der altid kommer til at stå i en kø, hvor der forrest står en kone, der hjemme har 10 børn og nu er i gang med at købe ind for en måned.

27. november: Vinteren står for døren, men der er endnu ikke faldet sne. Heldigvis. På en cykeltur mærkede jeg, at jeg nok skulle have haft mere tøj på. Jeg var iført snublekyse (tomrumsforlænger), men den varmede ikke meget! Det varmede dog lidt at kommentere mine medtrafikanter trafikvaner!

Den 1. december satte vi ild til vores tællelys

Lørdag d. 6. december: Julefrokost for medlemmer. En slags kontrolleret ædegilde. Kabysens personale med Ove Frisch i spidsten fremstillede og leverede i en lind strøm alle de retter, som man har vænnet sig til at være til stede i denne situation. Bortset fra Ris a la Mandé!!!! Og det var en fejl! Og dog. Hvis der havde været mere at spise, er jeg ikke sikker på, at min mave ville have værdsat det.

Lørdag d. 13. december: Den officielle afslutning for foreningens 100-års jubilæum. Stor koncert i Svendborg Teater med Jesper Lundgaard og Lisbeth Kjærulff. Jesper var stor nok til at erkende, at han aldrig før havde haft så mange aktører i opvarmningsdelen. "Havfruerne" og "Carolinekoret" indledte nemlig seancen med hver 3 sange og omkring 60 aktører.

Personligt mener jeg, at Lisbeth sang bedre end Jesper, men det kan godt have noget med udseendet at gøre!

Carolinekoret viste stor indlevelse i lovprisningen af skibet CarolineS. Se bare på Jens M. Er det ikke bare kærlighed?

17. december: Skyttelavet holder juleafslutning med uddeling af præmier til dem, der har forbedret personlige resultater. Kassereren fryder sig over det minimale antal! Jørgen Ambus uddeler præmier til skarpskytterne i forbindelse med "morskabsskydningen", også kaldet "synsprøven". Nogle er heldige med et godt syn, mens andre bare er heldige.

20. december: Gløgg-dag i Marinestuen. Som sædvanligt stort besøg: Gløgg er oplagt på en kold, våd og blæsende dag.

God jul og godt nytår til alle.

